

§ 4.

Har Eieren, Besidderen eller Bestyreren af saadant Fæstegods eller, forsaabtdt han har faaet samme ved Arv eller ifølge fideicommissariff Bestemmelse, hans Formand eller Formænd i Besiddelsen, inden 1ste April 1871, ifølge frivillig, underhaanden afluttet Overenskomst, ved Ekjøde eller thinglæst Kjøbecontract, til Fæsterne eller deres Enker eller deres Livsarvinger eller Svigerbørn, til fuldstændig Eiendom eller Arvefæste med Ret til at pantsætte og sælge, overdraget mindst en Fjerdedeel af det Hartkorn, som samtlige Fæstegaarde under Godset eller det samlede Lehn, Stamhuus eller Fideicommis udgjorde den 1ste Januar 1847 — derunder dog ikke indbefattet, hvad der siden den Tid er overdraget til Selveiendom eller Arvefæste, enten underhaanden til Andre end de fornævnte Personer eller ved offentlig Auction — da skal den i § 3 hjemlede Afgang til at fordrø Afløsning af det tilbagestaaende Fæstegods mod ham først kunne gøres gjældende fra 1ste April 1876.

Har han inden den Tid paa lige Maade overdraget ialt Halvdelen af Fæstegodssets fornævnte Hartkorn, udsættes denne Retts Anvendelse imod ham endvidere indtil 1ste April 1879.

Er inden den Tid paa samme Maade ialt tre Fjerdedele af Bøndergodset overgaaede til Selveiendom eller Arvefæste, da kunne Fæsterne af de tilbagestaaende Gaarde først forlange sig disse overdragne efter Taxation fra 1ste April 1881.

§ 5.

Den Eier, Besidder eller Bestyrelse, som vil gøre den i foregaaende Paragraph hjemlede Ret gjældende, har derom inden Udløbet af fornævnte Tidsfrister til vedkommende Amtmand at indgive et til Indenrigsministeren stilet Andragende, ledsaget af Attester fra vedkommende Retskrivere og andre Beviisligheder, saavel om det Hartkorn, samtlige vedkommende Fæstegaarde efter fornævnte Regler udgjorde ved Begyndelsen af 1848, som om de senere foregaaede Overdragelser. Indenrigsministeren skal da uden Dphold ved sin Resolution afgjøre, om Lovens Betingelser ere opfyldte, hvorom saavel Eieren som samtlige Fæstere skulle underrettes. Indtil saadan Resolution er falden, skal Amtmandens Tilstaaelse for Andragendets betimelige Indlevering være tilstrækkelig til at suspendere Afsløsningsrettens Anvendelse.

§ 6.

Dykker Eieren, Besidderen eller Bestyrelsen af saadant Fæstegods, uden at være i det i § 4 omhandlede Tilfælde, dog at erholde Udsættelse med Anvendelsen af den i § 3 hjemlede Afsløsningsret, da har han inden 1ste April 1871 til Amtmanden at indgive en nøagtig Fortegnelse over samtlige under Godset, Lehnet, Stamhuset, Fideicommisset eller Stiftelsen hørende Bøndergaarde, med Tilføiende af de Vilkaar, hvorunder han er villig til, i Tidsrummet fra 1ste April 1871 indtil 1ste April 1879 at overdrage enhver af dem til Selveiendom. Er Tilbudet fra Besidderen af Lehn, Stamhuus eller Fideicommis, eller fra Bestyrelsen af offentlige Stiftelser, maa det være ledsaget af Beviis for, at der fra vedkommende Overbestyrelses Side Intet er til Hinder derfor. Dette Tilbud, for hvis Modtagelse Amtmanden skal meddele sin Tilstaaelse, er bindende for Udstederen, indtil Sagen er afgjort paa følgende Maade.

§ 7.

Af tvende Gjenparter, der skulle ledsage fornævnte Tilbud, sender Amtmanden den ene til Formanden for den Taxationscommissions, som, overensstemmende med denne Lovs Cap. IV., vil være udnævnt for vedkommende Amtsraadskreds, med Anmodning om at foranstalte et Møde afholdt. Den anden Gjenpart skal Amtmanden uden Dphold besørge fremlagt til Eftersyn for Fæsterne, som derom skulle underrettes ved Bekjendtgjørelse til Kirkeskævne. In-